

prima instanță - (Judecătoria Drochia) N. Podlisnic

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Steatoslav Moldovan
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gospodăria țărănească „P. Flocosu”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gospodăria țărănească „P. Flocosu” împotriva Consiliului comunal Cotova, raionul Drochia cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Gospodăria țărănească „P. Flocosu”, s-a casat hotărârea Judecătoria Drochia din 29 mai 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată, precum și, s-a menținut încheierea Judecătoria Drochia din 29 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 22 octombrie 2014, directorul GȚ „P. Flocosu”, Petru Flocosu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunal Cotova, r-nul Drochia, prin care a solicitat anularea parțială a deciziei nr. 1.3/5 din 03 martie 2004 cu privire la aprobarea actului de inventariere a clădirii cârmuirii aflată la balanța Primăriei com. Cotova cu suprafața de 344 m.p., suprafața terenului de 0,40 ha, conform situației din 01 octombrie 2003, în partea ce se referă la două birouri și unei porțiuni de coridor cu suprafața totală de 54 m.p., precum și recunoașterea dreptului de proprietate a GȚ „P. Flocosu” asupra imobilelor respective.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este directorul GȚ ” P. Flocosu” și deține în proprietate două birouri și o porțiune de coridor cu suprafața totală de 54 m.p. din fosta clădire a cârmuirii din s. Cotova, r-nul Drochia aflată la balanța Primăriei com. Cotova, r-nul Drochia cu suprafața de 344 m.p., suprafața terenului de 0,40 ha, conform situației din 01 octombrie 2003.

Sușține că, în temeiul Actului de inventariere a Primăriei com. Cotova, r-nul Drochia conform situației din 01 octombrie 2003 (50138-2/04) și deciziei Consiliului comunal Cotova, r-nul Drochia nr. 1.3/5 din 03 martie 2004 (50138-1/04), în Registru bunurilor imobile a fost înregistrat dreptul de proprietate al administrației publice locale asupra bunurilor imobile – terenul cu nr. cadastral 3615208.094, cu suprafața de 0,2563 ha și construcția cu nr. cadastral 3615208.094.01, cu suprafața de 346,8 m.p., amplasate în r-nul Drochia, s. Cotova, str. V. Lenin, 46.

Consideră că decizia Consiliului comunal Cotova, r-nul Drochia nr. 1.3/5 din 03 martie 2004 este ilegală și neîntemeiată în partea ce se referă la două birouri și o porțiune de coridor cu suprafața totală de 54 m.p. din fosta clădire a cârmuirii din s. Cotova, r-nul Drochia și urmează a fi anulată în această parte, deoarece aceste bunuri imobile, prin decizia Comisiei de privatizare a colhozului "Victoria" din s. Cotova, r-nul Drochia nr. 5 din 19 aprilie 1996, au fost atribuite în posesie privată întreprinderii AGȚ „A. Russo” din s. Macareuca, r-nul Drochia.

Ulterior, prin hotărârea adunării generale a fondatorilor AGȚ „A. Russo” din 07 februarie 1998 și potrivit actului de divizare din 12 februarie 1998, bunurile nominalizate au fost transmise GȚ „P. Flocosu”, care mai mult de 15 ani servesc drept sediu pentru întreprinderea respectivă.

Indică că, în toată această perioadă de timp în aceste 2 birouri și porțiunea de coridor au fost efectuate 3 reparații capitale moderne, a fost instalată încălzire autonomă, au fost schimbate 2 geamuri și 4 uși, precum și permanent a fost menținută curățenia atât în spațiile respective, cât și pe terenul aferent construcției, suportând astfel cheltuieli de peste 55 000 lei.

Menționează că, în toți acești ani s-a adresat de nenumărate ori atât verbal, cât și în scris, Consiliului comunal Cotova, r-nul Drochia, solicitând legalizarea dreptului de proprietate a GȚ „P. Flocosu” asupra birourilor respective și porțiunii de coridor cu suprafața totală de 54 m.p., situate la primul etaj al clădirii cu nr. cadastral 3615208.094.01, din str. V. Lenin, 46, s. Cotova r-nul Drochia, însă de fiecare dată soluționarea chestiunii respective era tergiversată din lipsa mijloacelor financiare necesare pentru perfectarea actelor corespunzătoare, comunicându-i că ulterior va fi anunțat referitor la soluția primită.

Sușține că, în toamna anului 2012 s-a adresat repetat autorității publice locale cu aceeași solicitare, însă prin decizia Consiliului comunal Cotova, r-nul Drochia nr. 12/11 din 07 decembrie 2012 a primit refuz din motiv că clădirea fostei cârmuiri din s. Cotova, r-nul Drochia, nr. cadastral 3615208.094.01 aparține în întregime Primăriei com. Cotova.

Ulterior, la 22 septembrie 2014 a mai adresat Consiliului comunal Cotova, r-nul Drochia o cerere similară, însă nu a primit răspuns.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia din 29 mai 2015, în temeiul art. 265 lit. b) Codul de procedură civilă, s-a încetat procesul în privința pretenției GȚ „P. Flocosu” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra două birouri și unei porțiuni de coridor cu suprafața totală de 54 m.p., situate la primul etaj al clădirii cu nr. cadastral 3615208.094.01, din str. V. Lenin, 46, s. Cotova r-nul Drochia.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 29 mai 2015 s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de GȚ „P. Flocosu” privind anularea parțială a deciziei Consiliului comunal Cotova, r-nul Drochia nr. 1.3/5 din 03 martie 2004 cu privire la întărirea actului de inventariere a clădirii cârmuirii aflată la balanța Primăriei com. Cotova cu suprafața de 344 m.p., suprafața terenului de 0,40 ha, conform situației din 01 octombrie 2003, în partea ce se referă la două birouri și unei porțiuni de coridor cu suprafața totală de 54 m.p..

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 iunie 2015 GȚ „P. Flocosu” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2015 s-a respins apelul declarat de GȚ „P. Flocosu” și s-a menținut hotărârea și încheierea Judecătorei Drochia din 29 mai 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 s-a admis recursul declarat de GȚ „P. Flocosu”.

S-a casat decizia Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2015 și s-a restituit pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecatori.

Prin decizia Curții de Apel Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2016 s-a admis apelul declarat de GȚ „P. Flocosu”.

S-a casat hotărârea Judecătorei Drochia din 29 mai 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

S-a menținut încheierea Judecătorei Drochia din 29 mai 2016.

La 16 decembrie 2016 GȚ „P. Flocosu” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și încheierii Judecătorei Drochia din 29 mai 2015 și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Sușine că, hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt ilegale și pasibile de a fi casate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, deoarece proprietatea privată este apărută de Constituție și de prevederile Codului civil, iar termenul de prescripție privind apărarea bunului imobil nu este încălcat.

Consideră că, instanțele de judecată nu au luat în considerație nota informativă din 01 octombrie 2014 privitor la faptul că ambele instanțe de judecată nu i-au admis cererea de chemare în judecată, ce nu este legitim și întemeiat.

Indică că, despre anularea actelor de privatizare a GȚ „P.Flocosu” nu cunoaște și în instanța de judecată la nenumărate cereri nu i-au fost prezentate, concomitent la solicitările sale către Consiliul comunal Cotova analogic nu i-au fost prezentate și consideră că neprezentarea acestor înscrisuri a dus în eroare instanțele de judecată.

La 09 februarie 2017 Consiliul comunal Cotova și Primăria comunei Cotova au depus referințe pe marginea recursului declarat prin care au indicat că recursul depus de GȚ „P.Flocosu” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2016 a fost depus la 16 decembrie 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder*

împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de GȚ „P.Flocosu” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gospodăria țărănească „P. Flocosu” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari